

Norma 8/2016 privind condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță și categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție

Norma 8/2016 din 2016.02.02
Status: Acte în vigoare
Versiune de la: 2 februarie 2016

Intră în vigoare:

2 February 2016

Norma 8/2016 privind condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță și categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție

Data act: 26-ian-2016

Emitent: Autoritatea de Supraveghere Financiară

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 137 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 22 ianuarie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

CAPITOLUL I: Domeniul de aplicare

Art. 1

(1) Prezentă normă reglementează:

a) condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță prevăzute la cap. V din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, denumită în continuare Legea nr. 246/2015;

b) categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție în cadrul procedurii rezoluției, prevăzută de Legea nr. 246/2015.

(2) Termenii și expresiile din prezenta normă au înțelesul prevăzut de Legea nr. 246/2015 sau de Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, în cazul în care nu contravin Legii nr. 246/2015.

CAPITOLUL II: Condiții de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță

Art. 2

- (1) În vederea aplicării principiului prevăzut la art. 44 lit. g) din Legea nr. 246/2015 în condițiile aplicării instrumentelor și competențelor de rezoluție, Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., în calitate de autoritate de rezoluție, emite o decizie prin care solicită asiguratorului aflat în rezoluție efectuarea unei evaluări de către un auditor financiar, persoană juridică, pentru a se stabili dacă principiul a fost respectat.
- (2) Costul evaluării se suportă de către asiguratorul aflat în rezoluție.

Art. 3

- (1) Evaluarea, efectuată în scopul determinării tratamentului acționarilor și creditorilor, în cadrul aplicării instrumentelor de rezoluție sau competenței de rezoluție, față de condițiile aplicabile în cadrul procedurii insolvenței, va avea conținutul minim prevăzut la art. 134 alin. (2) și (3) din Legea nr. 246/2015.
- (2) Auditorul financiar va efectua evaluarea cu respectarea standardelor aplicabile și va întocmi un raport de evaluare în limba română, care va fi transmis către asiguratorul aflat în rezoluție și către A.S.F.
- (3) A.S.F. poate solicita auditorului financiar detalii, clarificări sau explicații cu privire la activitatea desfășurată, precum și documentele întocmite de către acesta în cazul în care clarificările sunt considerate insuficiente.
- (4) Evaluarea va determina cuantumul sumei pe care ar fi trebuit să îl primească fiecare dintre acționarii și creditorii a căror creanțe nu au fost transferate unei instituții-punte, unui asigurator sau unui vehicul de administrare a activelor, în cazul în care asiguratorul ar fi fost lichidat prin procedura insolvenței, conform prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.
- (5) Evaluarea se va raporta la momentul luării deciziei privind aplicarea măsurilor de rezoluție.

Art. 4

- (1) În cazul în care în urma evaluării rezultă că pierderile suportate de acționari și de creditorii a căror creanțe nu au fost transferate unei instituții-punte, unui asigurator sau unui vehicul de administrare a activelor, au fost mai mari decât cele care ar fi fost suportate în cadrul procedurii de insolvență prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, aceștia au dreptul la plata diferenței din partea Fondului de rezoluție pentru asiguratori.
- (2) A.S.F., în calitate de autoritate de rezoluție, va comunica fiecărui acționar și creditor prevăzut la alin. (1) suma reprezentând diferența pe care aceștia sunt îndreptățiți să o primească, în termen de o lună de la primirea raportului de evaluare, precum și datele de identificare ale Fondului de rezoluție pentru asiguratori, care le va achita suma.
- (3) Acționarii și creditorii prevăzuți la alin. (1) pot solicita plata sumei prevăzute la alin. (2) în cadrul termenului general de prescripție.

CAPITOLUL III: Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească auditorul financiar

Art. 5

Auditorul financiar care efectuează evaluarea conform prevederilor art. 134 din Legea nr. 246/2015 trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fie persoană juridică;
- b) să dețină calificativul maxim "A" obținut la ultima evaluare realizată de către Camera Auditorilor Financiari din România (C.A.F.R.):
- c) activitatea desfășurată în domeniul auditului financiar și responsabilitățile exercitate în cadrul acesteia să ateste că are o bună reputație profesională locală sau internațională;
- d) să dețină experiență internațională în ceea ce privește misiunea de audit pe care o va desfășura, respectiv să fi participat în ultimii 5 ani la acțiuni de audit de tipul evaluarea calității activelor sau evaluarea activelor și pasivelor societăților din domeniul financiar-bancar sau la acțiuni de evaluare în scopul rezoluției unei societăți din domeniul financiar-bancar;
- e) să nu fie auditorul statutar al asigurătorului la momentul selecției și pe durata realizării evaluării;
- f) să nu fie administratorul special, administratorul temporar sau administratorul de rezoluție al asigurătorului;
- g) să nu fi efectuat misiuni de audit statutar la asigurătorul în cauză în ultimii 5 ani anteriori efectuării evaluării;
- h) să nu fi fost sancționat disciplinar printr-o decizie rămasă definitivă în ultimii 3 ani de către autoritățile competente care supraveghează activitatea acestora;
- i) să nu fi fost sancționat de către autoritățile române sau străine din domeniul financiar cu interdicția de a desfășura activități în sistemul financiar-bancar ori cu interdicția temporară de a desfășura astfel de activități;
- j) să aibă încheiat un contract de asigurare de răspundere civilă profesională, în conformitate cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de C.A.F.R.: A.S.F. nu își asumă responsabilitatea privind conformitatea contractului de asigurare de răspundere civilă profesională cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de C.A.F.R.;
- k) să nu se afle într-o situație de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzută de legislația în vigoare;
- l) să dispună de minimum 5 persoane angajate membri activi ai C.A.F.R.;
- m) să aibă în componența echipei de audit cel puțin un actuar.

CAPITOLUL IV: Mecanisme de siguranță pentru contrapărți în caz de transfer parțial și categorii de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție

Art. 6

(1) În aplicarea prevederilor art. 136 din Legea nr. 246/2015 cu privire la protecția aplicată în cazul transferurilor parțiale de active, drepturi sau pasive ale asigurătorului aflat în rezoluție către un alt asigurător, sau în exercitarea instrumentului de rezoluție

de la o instituție-punte sau vehicul de administrare a activelor către un alt asigurator se aplică următoarelor categorii de contracte:

- a) contractele financiare definite la art. 2 pct. 12 din Legea nr. 246/2015;
- b) contractele de garanție financiară, definite de Ordonanța Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- c) contractele de compensare-decontare a tranzacțiilor cu instrumente financiare efectuate în cadrul piețelor reglementate, sistemelor multilaterale de tranzacționare și sistemelor organizate de tranzacționare;
- d) angajamentele aferente emisiunii de obligațiuni garantate;
- e) ipotecile constituite în conformitate cu Codul civil.

(2) Protecția pentru contractele prevăzute la alin. (1) se referă la faptul că activele asiguratorului supus rezoluției, care sunt angajate sau asupra cărora există un drept de ipotecă sau sunt instituite sarcini nu pot face obiectul instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului, prevăzut de Legea nr. 246/2015.

Art. 7

Măsurile de protecție se aplică până la data intrării în procedura falimentului.

CAPITOLUL V: Dispoziții finale

Art. 8

Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

._****._

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 76 din data de 2 februarie 2016